

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری News Bulletin

۹ جدی - سال ۱۳۹۹

فهرست مطالب

عناوین	صفحه
بوسنی و هرزگوین: پس از آتش سوزی اردوگاه لیپا، مهاجران در سردی و برف گیر مانده اند	۴
پدیده های مهم مهاجرت: نکات برجسته سال ۲۰۲۰	۵
خیزش اقتصادی بنگلادش، مولفه های رشد هشتمین کشور پرجمعیت جهان چیست؟	۱۴
کودک پناهجوی افغان که صحنه ای از فیلم 'پیانیست' زندگی اش را متحول کرد	۲۱
آواره گان جنگی در بلخ: شب ها را با شکم گرسنه صبح می کنیم	۲۶
صدها پناهجو در بوسنیا هرزگوینا، در معرض هوای سرد قرار گرفته اند	۲۹
ماجرای مرد افغان که ادعا دارد پس از رد پیشنهاد جاسوسی به درد سر افتاد	۳۰

متن کامل اخبار

بوسنی و هرزگوین: پس از آتش سوزی اردوگاه لیپا، مهاجران در سردی و برف گیر مانده اند

صدها مهاجر پس از آتش سوزی اردوگاه لیپا در برف و دمای سرد زمستان در بوسنی و هرزگوین به سر می برند. عکس: دادو رویک / رویترز

در شمال بوسنی و هرزگوین پس از آتش سوزی اردوگاه لیپا در ۲۳ دسامبر، صدها مهاجر بدون پناه گاه در برف گیر مانده اند. اوضاع به شدت نگران کننده است زیرا در آخر هفته بارش برف و دمای سرد هوا منطقه را تحت تأثیر قرار داده است.

وضعیت مهاجران در اردوگاه لیپا قبلاً پیچیده بود اما حالا فاجعه بار شده است. در شمال غرب بوسنی و هرزگوین، پس از آتش سوزی اردوگاه در ۲۳ دسامبر، چند صد مهاجر مجبور به گذراندن خیمه ها در سرما و برف می شوند.

به نقل از خبرگزاری فرانسه این مهاجران بی جا شده از اردوگاه لیپا عمدتاً از افغانستان و بنگلادیش هستند. آنها برای محافظت از خود در برابر سرما، باد و برف در خیمه های بومی برند که مناسب شرایط آب و هوای زمستان نیست.

در همین حال اعضای کمیته صلیب سرخ در بوسنی وعده های غذایی را به این مهاجران توزیع کرد اما پلیس به آنها اجازه نمی دهد که محل را ترک کنند و برای خریداری مواد غذایی به شهر نزدیک بیهاک بروند. به گفته آنها مواد خوراکی رو به خلاص شدن است.

پیتر وان دیر اوورارت نماینده سازمان بین المللی مهاجرت در بوسنی و هرزگوین در تویتر نوشت: «لیپا به یک زندان زمستانی تبدیل شده است.» وی اضافه می کند: «مهاجران مجاز به ترک محل از لیپا نیستند و اکنون مجبورند برای گرم نگه داشتن خود خیمه های باقیمانده را آتش بزنند. این یک فاجعه کاملاً "غیر ضروری" است.»

نماینده سازمان بین المللی مهاجرت در بوسنی هشدار می دهد: مهاجران که از آتش جان سالم به در بردند اکنون در زیر خیمه های که سقف شان پر از برف است و خمیده شده است به سر می برند. او همچنان اشاره می کند که «رخ دادن یک حادثه وحشتناک در انتظار است.»

«ما مانند حیوانات زندگی می کنیم»

سازمان No Name Kitchen گفت: «ما تمام تلاش خود را می کنیم تا برای آنها زمینه تهیه لباس گرم و توزیع غذا را مهیا سازیم.» این سازمان همچنان افزود: «پلیس راه را مسدود کرده است و بیش از ۱۰۰۰ نفر در جنگل اطراف اردوگاه لیپا حضور دارند.»

یک مهاجر پاکستانی به نام قاسم به خبرگزاری فرانسه گفت: «ما مثل حیوانات زندگی می کنیم. حتی حیوانات هم بهتر از ما زندگی می کنند. گر آنها به ما کمک نکنند ما خواهیم مرد، پس لطفاً به ما کمک کنید.»

نماینده سازمان بین المللی مهاجرت در بوسنی همچنین با اشاره به سیاست حکومت بوسنی گفت که حکومت این کشور باید برای جلوگیری از فاجعه اقدام جدی کند و یک مرکز جدید محل اقامت را هرچه زودتر افتتاح نماید.

کاپیتان کشتی آلمانی کارولا راکته نیز در شبکه های اجتماعی نسبت به ضرورت اوضاع در شمال بوسنی هشدار داد. او از سازمان های بین المللی خواستار حمایت به این این مهاجران شد.

پدیده های مهم مهاجرت: نکات برجسته سال ۲۰۲۰

سال ۲۰۲۰ با شیوع ویروس کرونا و آتش سوزی اردوگاه موريا در لیسبوس رقم خورد. عکس: مهاجرنیوز

سال ۲۰۲۰ با اپیدمی ویروس کرونا همراه بود که حتا به مهاجران نیز رحم نکرده است. در فرانسه مهاجران در اردوگاه های موقت به بی سرنوشتی رها شده اند. همچنین پس از آتش سوزی در بزرگترین اردوگاه اروپا بنام موريا، این سال یک سال وحشتناک برای مهاجران بود. و سرانجام یک سال تاریک برای آنها با مرگ در دریا. مرگ مهاجران نه تنها در دریای مدیترانه بلکه در کانال انگلیس و اقیانوس اطلس نیز اتفاق افتاد. مهاجرنیوز به اتفاقات برجسته سال ۲۰۲۰ اشاره می کند.

آتش

سوزی اردوگاه موريا در لسبوس بيش از ۱۲۰۰۰ مهاجر را يي خانمان کرد.

در جریان شب از تاریخ ۸ تا ۹ سپتامبر اردوگاه موريا در جزيره لسبوس يونان توسط يك آتش سوزی عظيم ويران شد. اين اردوگاه که ۹۹ فی صد آن تخریب شده است، بيش از ۱۲۰۰۰ مهاجر را در شرایط غيربهداشتی اسکان داده بود.

هزاران مهاجر چندین شب را در خیابان ها به انتظار کمک های بشردوستانه گذراندند. يك زن سوری گفت: « ما بدون غذا، بدون آب و بدون دارو به حال خود رها شده ایم».

رئيس کمیسیون اتحادیه اروپا نیز در مورد آتش سوزی موريا "ناراحتی عمیق" خود را ابراز کرده و تأکید نمود که اتحادیه اروپا آماده کمک به يونان است.

سه ماه بعد بيش از ۷۰۰۰ مهاجر هنوز در لسبوس در اردوگاه جدیدی به سر می برند که پس از آتش سوزی با عجله ساخته شده است. با شروع زمستان اوضاع زندگی ساکنان اين اردوگاه بدتر شده است. در اثر باد و بارندگی شديد از ماه اکتبر به اينسو خيمه های آنها آب گرفته است.

مهاجران پس از نجات توسط نیروهای اسپانیایی وارد جزایر قناری می شوند.

از ابتدای سال تاکنون نزدیک به ۲۰ هزار مهاجر در جزایر قناری آمده اند. جزایر قناری یک بخش کوچک از کشور اسپانیا است که در وسط اقیانوس اطلس قرار دارد. آمدن مهاجران در این جزایر ده برابر بیشتر از سال گذشته گزارش داده شده است. این مسیر از سال ۲۰۰۶ تا به حال شاهد ورود ۳۰۰۰۰۰ تبعیدی بوده است.

در این اواخر جزایر اسپانیایی واقع در سواحل مراکش به سرعت تحت تأثیر هجوم مهاجران قرار گرفته است. یکی از بندرهای بزرگ جزایر قناری بیشترین آمار مهاجران را دارد که به سرعت به "اردوگاه شرم" تبدیل شده است، جایی که بیش از ۲۰۰۰ مهاجر روزها در کنار بندر منتظر بودند.

این جاده برای مهاجران بسیار خطرناک است. حدود ۵۰۰ تن در تلاش برای رسیدن به اسپانیا در این مسیر کشته شدند. مرگ دوودو نوجوان چهارده ساله سینیگالی کشور مبدا او را تحت تأثیر قرار داد. پدر وی به خاطر مرگ فرزندش و به خاطر به خطر انداختن زندگی دیگران به دو سال زندان محکوم شد. او هزینه سفر پسرش را به اسپانیا که آرزو داشت فوتبالیست شود پرداخت کرده بود.

اعتراض در برابر تخلیه اردوگاه های مهاجران در پاریس، ۲۴ نوامبر ۲۰۲۰. عکس: رویترز

در روز دوشنبه ۲۳ نوامبر صدها مهاجر با خشونت از میدان جمهوری پاریس تخلیه شدند. این تبعیدیان به کمک سازمان اتوپیا ۵۶ پس از اینکه چند روز قبل از اردوگاه سن دنی تخلیه شده بودند، اردوگاهی دیگری را در قلب پاریس ایجاد کردند.

با شیوع خشونت، پلیس خیمه ها را برداشته و به طور غیررسمی سرنشینان آنرا متفرق کرد. تصاویری که توسط میدیا نشر گردید، از سوی وزیر کشور فرانسه "تکان دهنده" توصیف شد. خشونت پلیس در برابر مهاجران موجی از خشم را ایجاد کرد و به همین دلیل مقامات فرانسه تحقیقات زیادی را روی دست گرفتند. سازمان ها همچنان به نوبه خود یادآوری کردند که «خشونت پلیس علیه مهاجران در فرانسه به یک قاعده تبدیل شده است».

مهاجران با قایق های بادی و واسکت نجات از کانال مانس عبور می کنند. عکس: فرانس ۲۴

در سال ۲۰۲۰ تعداد مهاجرانی که تلاش کردند تا از کانال مانس عبور نمایند بطور قابل توجهی افزایش یافته است. از ماه جنوری به اینسو بیش از ۶۰۰۰ مهاجر سعی کرده اند که با قایق های بادی، با پارو زدن، کایاک و حتی شنا با واسکت نجات به انگلیس بروند.

این گذرگاه بدون خطر نیست. نزدیک به ۱۰ تن در سال جاری در تلاش برای رسیدن به سواحل انگلیس جان خود را از دست دادند. در اواخر ماه اکتوبر یک خانواده کردی ایران در دریا هلاک شدند. یک مرد ۳۵ ساله، همسر ۳۲ ساله و سه فرزندشان از جمله یک کودک نوزاد ۱۵ ماهه درگذشتند. به گفته مقامات فرانسوی هنگام واژگون شدن و غرق شدن قایق، قربانیان در کابین خلبان بند مانده بودند.

در مواجهه با مرگ مهاجران و افزایش عبور مهاجران از این کانال، توافق نامه های جدیدی بین فرانسه و انگلیس امضا شد. هر دو طرف تاکید کردند تا امکانات و منابع مالی جدید را جهت جلوگیری عبور مهاجران از کانال مانس فراهم کنند.

مهاجران افتاده در آب در ماه اگست توسط کشتی اوشن وایکینگ نجات داده شدند. عکس: اس او اس مدیترانه

در سال ۲۰۲۰ مأموریت های کشتی های بشردوستانه در دریای مدیترانه اندک بود. برخی از کشتی های نجات مانند اوشن وایکینگ یا سی واچ در واقع عملیات نجات را در آب های ساحلی لیبیا انجام دادند اما پس از آن به دلیل پیاده نمودن مهاجران در بندرهای ایتالیا از سوی مقامات این کشور در توقیف به سر می بردند. حداقل پنج کشتی نجات به دلیل "بی نظمی فنی" از تابستان امسال در ایتالیا در توقف بود. سازمان های غیردولتی این اقدام مقامات ایتالیا را به "مانع" نجات مهاجران در دریا متهم می کنند.

اما با این حال، نبود کشتی نجات مانع عبور مهاجران از مدیترانه نمی شود. به طور رسمی نزدیک به ۱۰۰۰ مهاجر در سال جاری در تلاش برای رسیدن به اروپا در دریا جانشان را از دست دادند. ۷۰۰ تن تنها در آب های ساحلی لیبیا از دست رفتند.

اما چند مورد از کشتی های غرق شده بدون ثبت در فهرست قرار دارند؟ سازمان های بین المللی هراس دارند که تعداد کشته شدگان در سال ۲۰۲۰ بیشتر از آمار ذکر شده باشد.

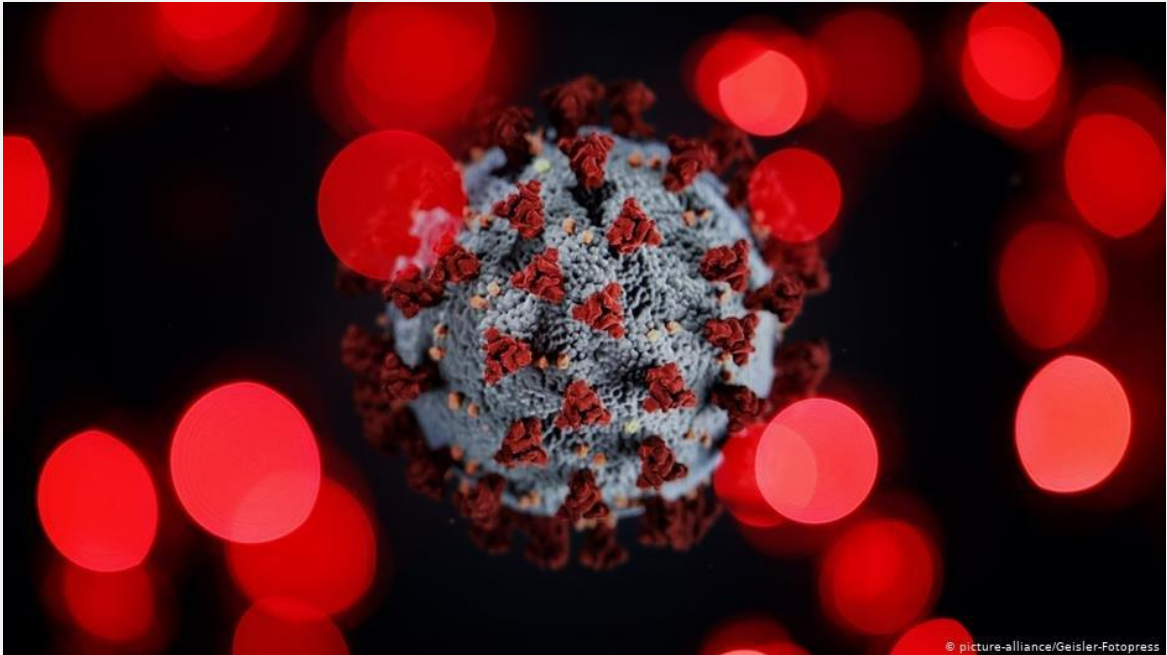

اورسولا وون در لیين رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا. عکس: رویترز

کمیسیون اتحادیه اروپا چهارشنبه ۲۳ سپتامبر از "پیمان اروپایی مهاجرت و پناهندگی" جدید برای یافتن "راه حل های پایدار" برای وضعیت مهاجران در اروپا خبر داد. در این متن به ویژه به پایان مقررات دبلین و سرعت دوسیه های پناهنده گی و همچنان افزایش کنترل ها در مرزهای خارجی بیان شده است.

هرچند سیاستمداران اروپایی قدمی درستی را در مسیر سیاست های مهاجرت برداشته اند، اما تعداد زیادی از سازمان های غیردولتی اتحادیه اروپا را متهم کردند که در برابر کشورهای "دشمن مهاجران" برای پذیرش پناهندگان تسلیم شده است.

زندگی روزمره مهاجران تحت تأثیر ویروس کرونا یا کووید ۱۹

شیوع ویروس کرونا جهان را تحت تاثیر خود قرار داده است. عکس: پکچر الیانس

سال ۲۰۲۰ عمیقا با بحران ویروس کرونا مواجه شد. برنامه سفرها و ترانزیت میان کشورها غیر فعال بودند. زندگی روزمره مهاجران نیز توسط کووید ۱۹ مختل شده است.

در کشورهای جنوب صحرای آفریقا، بسته شدن مرزها و کمبود جهانگردی باعث از دست رفتن قابل توجه درآمد بسیاری از خانواده ها شده است. در نتیجه، جوانان، به عنوان مثال در سنگال بیشتر راهی جاده های مهاجرت شده و آسیب پذیر می شوند.

سازمان ملل در ماه جولای هشدار داد که نتیجه دیگر این بحران بهداشتی قحطی و سوء تغذیه است که میلیون ها مهاجر آفریقایی را در این قاره تهدید می کند.

در کشورهای ترانزیتی مانند لیبیا، ویروس کرونا با بسته شدن مرزها مهاجران را کمی بیشتر منزوی کرده است. امکان بازگشت آنها به کشورهای مبدا و اسکان مجدد به کشورهای سوم برای ماه ها قطع شده بود. نماینده سازمان ملل در اوایل ماه دسامبر به مهاجرنویز گفته بود که با وجود تلاش ها برای حفظ اسکان مجدد برای مهاجران، بطور قابل ملاحظه ای این روند کند شده و در بسیاری از موارد فعالیت ها متوقف شده است. در نتیجه آنها از نظر صحتی و روانی که قبلا آسیب پذیر بوده اند، به خاطر شرایط کرونا و بسته شدن مرزها بیشتر متضرر شدند.

سرانجام در کشورهای ورودی مهاجران مجبور شده اند خود را در اردوگاه ها محدود کنند. در این اردوگاه ها در یونان و در فرانسه، بسیاری از اقدامات بهداشتی فراموش شده اند و یا به دلیل عدم فعالیت سازمان ها به خاطر شرایط قرنطین در وضعیت نا مناسب به سر می برند.

خیزش اقتصادی بنگلادش، مولفه های رشد هشتمین کشور پرجمعیت جهان چیست؟

تهران-ایرنا- بنگلادش در جنوب آسیا که در سال های نه چندان دور به عنوان کشوری عقب مانده و بدهکار محسوب می شد در سال های اخیر با رشد اقتصادی ۸ درصدی می رود که در دهه های آینده به کشوری توسعه یافته و به یکی از غول های بزرگ اقتصادی جنوب آسیا تبدیل شود.

هشتمین کشور پرجمعیت جهان به لطف جمعیت جوان (۲۵ درصد)، دومین صنعت نساجی قدرتمند جهان پس از چین، توسعه آی تی، ایجاد تنوع در اقتصاد و نیروی کار خارجی که همه ساله میلیارد ها دلار ارز به این کشور سرایز می کنند، توانسته است زمینه رونق اقتصادی این کشور را فراهم کند.

رشد اقتصادی این کشور در جنوب قاره آسیا در سال های اخیر باعث شد که حدود ۸ میلیون نفر از مردم این کشور از فقر نجات یابند.

به گزارش رسانه های بنگلادش، در جهانی که به دلیل شیوع کرونا با رکود شدید مواجه شده است، نرخ رشد اقتصادی بالا، بنگلادش را به سریع ترین اقتصاد در حال رشد جهان تبدیل خواهد کرد. محمد عبدل منان وزیر برنامه ریزی بنگلادش گفت: پیش بینی می شود که در دوره ژانویه تا ژوئن، رشد اقتصادی بنگلادش ۶ تا ۷ درصد باشد. رشد اقتصادی بنگلادش بسیار پایین تر از تخمین های اولیه است. ما باید اولویت های خود را شناسایی کنیم. بخش بهداشت اکنون در مرکز توجه قرار دارد و به سرمایه گذاری بیشتری نیاز دارد.

بنگلادش دومین کشور بزرگ تولید کننده پوشاک در جهان است و به همین دلیل به شدت به تقاضای جهانی وابسته است .

بیش از ۸۰ درصد از درآمد صادراتی بنگلادش از صنعت پوشاک این کشور تامین می شود. به دلیل شیوع ویروس کرونا، صنعت پوشاک بنگلادش اکنون با لغو سفارش ها مواجه شده است .

بنگلادش با جمعیت ۱۶۰ میلیون نفر دارای تعداد زیادی کارگر که صنعت پوشاک این کشور برای ۴ میلیون نفر شغل ایجاد کرده است. صنعت پوشاک یکی از عوامل بزرگ در رشد اقتصادی بنگلادش است . شیخ حسینه نخست وزیر بنگلادش در ماه آوریل از یک کمک ۵۸۸ میلیون دلاری برای بخش پوشاک بنگلادش خبر داد .

این کشور یک صنعت صادرات محور را دنبال کرده و مهمترین صادرات این کشور شامل منسوجات، کشتی سازی، ماهی و غذاهای دریایی، کف هندی (جوت) و کالاهای چرمی است .

مازاد تراز پرداخت ها

به گفته کارشناسان، بنگلادش در سال گذشته با وجود شیوع کرونا و اثرات مخرب آن بر اقتصاد کشورها، وضعیت مناسبی از نظر مازاد تراز پرداخت ها که یکی از شاخص های اصلی رشد اقتصادی به شمار می رود، داشته است.

آمار جدید بانک مرکزی بنگلادش نشان می دهد که در چهار ماهه نخست سال مالی جاری (ژوئیه ۲۰۲۰ الی اکتبر ۲۰۲۱) این مازاد به رقم ۴,۰۵ میلیارد دلار می رسد. این در حالی است که در دوره مشابه سال مالی قبل، نه تنها در تراز پرداخت ها هیچ مازادی وجود نداشت بلکه مبلغ بیش از ۱,۵ میلیارد دلار کسری وجود داشت.

اگر چه مازاد تراز پرداخت ها مایه تسلی و آسایش خاطر دولت ها می باشد، اما باید توجه داشت که این میزان مازاد تا چه زمانی بدلیل تشدید مجدد شیوع کرونا پایدار خواهد بود. کووید- ۱۹ اقتصاد جهانی را ویران کرده و این روند همچنان ادامه دارد و هیچکس نمی داند پایان آن به کجا ختم خواهد شد. در این زمینه مدیر اجرایی موسسه تحقیقات راهبردی (PRI) بنگلادش اظهار می دارد: موج دوم و سوم کرونا در کشورهای مختلف جهان از جمله اروپا و آمریکا آغاز شده است و شمار مرگ و میر بر اثر این بیماری در بنگلادش نیز در حال افزایش است. با این حال، در صورت تداوم این وضعیت، راحتی خیال بابت رشد تراز پرداخت ها و بهبود وضعیت اقتصادی کشور پایدار نبوده و دوباره مختل خواهد شد.

دولت بنگلادش مازاد بیش از ۴ میلیارد دلار در تراز پرداخت ها در این دوران دشوار را پدیده مثبت و مسرت بخشی می داند، زیرا امر واردات و صادرات، سایر درآمدها و هزینه های کشور با تراز پرداخت ها مرتبط بوده و برخورداری از این مازاد در تراز پرداخت ها بدان معنا است که این کشور در معاملات (واردات و صادرات)

نیازی به دریافت وام ندارد. بر این اساس کسری تراز پرداخت ها نیز مستلزم دریافت وام از سوی دولت خواهد بود.

اقتصاددانان معتقدند، رشد مازاد تراز پرداخت های بنگلادش در برهه کنونی ناشی از عواملی نظیر: افزایش چشمگیر میزان حوالجات ارزی، درآمد حاصله از صادرات کشور و نیز پائین آمدن قیمت جهانی سوخت می باشد. از سوی دیگر شیوع کرونا منجر به کاهش شدید واردات کالاهای سرمایه ای و سایر مواد اولیه صنعتی شده است که این امر به رشد مازاد تراز پرداخت ها کمک شایانی کرده است.

دولت خانم شیخ حسینه بر این باور است که با توجه به اقدامات حمایتی صورت گرفته شامل اعطای بسته تشویقی، به زودی زود از این بحران عبور خواهد کرد. با این حال تحلیلگران اقتصادی معتقدند، گذار از شرایط کنونی چندان آسان نبوده و زمانبر خواهد بود.

با نگاهی به اطلاعات بانک مرکزی بنگلادش می توان دریافت که سال مالی ۲۰۱۹-۲۰ با کسری عظیم حدود ۵ میلیارد دلاری تراز پرداخت ها به پایان رسید. پیشتر در سال مالی ۲۰۱۸-۱۹ میزان کسری از این بیشتر یعنی ۵,۱۲ میلیارد دلار بود. سال قبل از آن یعنی ۲۰۱۷-۱۸ میزان کسری بالغ بر ۹,۵۶۷ میلیارد دلار بود.

ر مجموع اگر چه حصول مازاد بیش از ۴ میلیارد دلار در تراز پرداخت های بنگلادش آنهم ظرف ۴ ماه یک پیروزی بزرگ و جهش اقتصادی قابل توجه بشمار می رود، اما اقتصاددانان معتقدند که دولت خانم شیخ حسینه باید در بخش هزینه های جاری همچنان جانب احتیاط را در پیش گرفته و با بررسی دقیق وضعیت جهانی گام بردارد، چرا که بر اساس پیش بینی ها میزان حواله های ارزی ارسالی از سوی کارگران مهاجر

بنگلادشي با کاهش مواجه خواهد بود، ضمن آنکه در مورد صادرات نیز چنین نگرانی وجود دارد. از طرف دیگر، اگر هزینه واردات کالاها افزایش یابد، دیگر هیچ مازادی وجود نخواهد داشت.

با نگاهی به درآمدهای ارزی و کسری بودجه بنگلادش طی دو سال اخیر، در می یابیم که بر اساس آمار منتشره از سوی بانک مرکزی بنگلادش کسری بودجه این کشور در سال مالی جاری نصف شده است. بنگلادش سال مالی گذشته (۲۰۱۹-۲۰) را با کسری بودجه حدود ۱۸ میلیارد دلار به پایان رساند. میزان کسری بودجه در بازه زمانی ژوئیه تا اکتبر سال گذشته ۵,۲۹ میلیارد دلار بود، اما این رقم در بازه زمانی ژوئیه تا اکتبر سال مالی جاری (۲۰۲۰-۲۱) به ۳,۲۳ میلیارد دلار کاهش یافت.

این کشور شبه قاره هند در بازه زمانی ژوئیه تا اکتبر سال مالی جاری ۱۲ میلیارد و ۵۴۸ میلیون دلار صادرات و ۱۵ میلیارد و ۷۸۴ میلیون دلار واردات داشته است.

در نتیجه، کل کسری تجاری (بودجه) این ۴ ماه بالغ بر ۳ میلیارد و ۲۳۶ میلیون دلار بوده است. بعلاوه، درآمد ارزی حاصله از صادرات در بازه زمانی مشابه در سال قبل ۱,۱۰ درصد افزایش یافته و هزینه واردات نیز ۱۳ درصد کاهش داشته است.

از سوی دیگر، رسانه‌ها با استناد به آمار بانک مرکزی بنگلادش گزارش دادند که با وجود باقی ماندن دو هفته تا پایان سال ۲۰۲۰، حواله‌های ارسالی از مهاجران از مرز ۲۰ میلیارد دلار فراتر رفته است. بر اساس آمار منتشره، از اول ژانویه تا ۱۰ دسامبر ۲۰۲۰، مجموعاً مبلغ ۲۰,۵۰ میلیارد دلار از طرف کارگران مهاجر بنگلادشی وارد این کشور شده است. این میزان حدود ۱۲ درصد بیش از رقم سال ۲۰۱۹ میلادی بوده و به نوبه خود یک دستاورد بزرگ اقتصادی برای این کشور بر جمعیت بشمار می رود.

همچنین از گزارش های منتشره چنین بر می آید که طی ماه های ژوئیه تا اکتبر سال مالی جاری (۲۰۲۰-۲۱) میزان دریافت وام خارجی ۸۳,۲۴ درصد افزایش یافته است. از سوی دیگر، با وجود افزایش کمک های اعتباری، میزان سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) در کشور بنگلادش ۳۱ درصد کاهش داشته است.

پیشسازی اقتصادی بنگلادش در جنوب آسیا

نشریه " مانی کنترل" در گزارشی به نقل از بانک توسعه آسیا در گزارش "چشم انداز رشد آسیا در سال ۲۰۱۹" اعلام کرد که در سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ رشد اقتصادی بنگلادش از ۷,۱ درصد به ۷,۹ درصد افزایش یافته است. این در حالی است که رشد اقتصادی هند در دوره مشابه از ۸ درصد به ۷ درصد کاهش یافته است.

بانک توسعه آسیا پیش بینی می کند که رشد اقتصادی بنگلادش در سال ۲۰۱۹ حدود ۸ درصد و در سال ۲۰۲۰ حدود ۸,۱ درصد باشد. پیش بینی رشد اقتصادی برای هند به ترتیب ۷,۲ و ۷,۳ درصد در دو سال آینده بوده است.

بخش خدمات یکی از عوامل مهم رشد اقتصادی هند در یک دهه گذشته بوده است. رشد سالانه ۸ درصدی بخش خدمات سبب شده که هند عنوان سریع ترین کشور در حال توسعه را در یک دهه گذشته به دست آورد. از سوی دیگر در یک دهه اخیر سایر بخش های اقتصادی هند مانند کشاورزی با رشد بسیار

کمتری روبرو بوده اند. به عنوان مثال رشد بخش کشاورزی این کشور ۳ درصد و رشد تولید آن ۵,۲ درصد بوده است.

اما رشد اقتصادی بنگلادش بیشتر به دلیل رشد صنایع در این کشور بوده است. در سال مالی ۲۰۱۶-۱۷، بخش پوشاک بنگلادش به تنهایی ۸۰ درصد از کل صادرات این کشور را تامین کرد.

ر سال مالی ۲۰۱۷-۱۸، سهم صادرات چرم بنگلادش از مجموع ۳۶,۷ میلیارد دلار درآمد صادرات، ۰.۸۱ میلیارد دلار بوده است. صادرات چرم پس از پوشاک دومین منبع بزرگ درآمد بنگلادش است. این کشور یک صنعت صادرات محور را دنبال کرده است و مهمترین صادرات این کشور شامل منسوجات، کشتی سازی، ماهی و غذاهای دریایی، کنف هندی (جوت) و کالاهای چرمی می شود. برخلاف بخش خدمات، صنعت دارای ظرفیت بالایی اشتغال زایی دارد. رشد صنعت تولید در بنگلادش به این کشور کمک کرده است تا نرخ بیکاری را کاهش دهد.

بر اساس جدیدترین گزارش «چشم انداز اقتصادی صندوق بین المللی پول» ویژه اکتبر ۲۰۲۰، بنگلادش از نظر سرانه تولید ناخالص داخلی (GDP) هند را پشت سر گذاشته است.

بنگلادش همچنین در زمینه رشد اقتصادی، تولید ناخالص داخلی، کاهش باروری و کنترل جمعیت وضعیت بهتری نسبت به همسایه خود یعنی هند داشته است.

مولفه های رشد اقتصادی بنگلادش

معاونت دیپلماسی وزارت امور خارجه در گزارشی با اشاره به مولفه های رشد اقتصادی بنگلادش نوشت بنگلادش پس از استقلال از پاکستان، از همان ابتدا این فرصت را پیدا کرد که هویت اقتصادی و سیاسی خود را شکل دهد. این کشور با عدم سخت گیری در قانون کار و مشارکت دادن زنان در اقتصاد به صورت فزاینده، خصوصاً در صنعت پوشاک، موفقیت های چشمگیری را به دست آورد و موفق شد سهم قابل توجهی از صادرات پوشاک جهان را از چین به نفع خود کسب کند.

با اینکه بخش کشاورزی همواره سهم قابل توجهی از اقتصاد بنگلادش را تشکیل داده است، به طوری که بیش از ۷۰ درصد جمعیت بنگلادش و ۷۷ درصد از نیروی کار در این بخش فعال می باشند، با این حال رشد بخش صنعت و به دنبال آن بخش خدمات که به طور معمول اشتغال زایی بالاتر و دستمزد بیشتر را به همراه دارند، موجب شده که رشد مستمر اقتصادی در کشور بنگلادش را شاهد باشیم.

جدا از مسائل اقتصادی، از دیگر دلایل عمده رشد قابل توجه بنگلادش در دو دهه اخیر را می‌توان در چند معیار اجتماعی نیز مشاهده کرد. به طور مثال شرایط مربوط به بهداشت عمومی به ویژه تأمین آب آشامیدنی تمیز و دفع فاضلاب نسبت به گذشته بهبود یافته است. شمول مالی (افرادی که صاحب حساب بانکی هستند) فراگیرتر شده و شاخص برابری جنسیتی (برابری فرصت‌های سیاسی و اقتصادی و همچنین پیشرفت تحصیلی و سلامت زنان و مردان) رشد خیره‌کننده‌ای داشته است، به طوری که بنگلادش در میان ۵۰ کشور برتر جهان قرار گرفته است.

براساس گزارش فائو در سال ۲۰۱۸، بنگلادش از نظر بهبود شاخص جهانی گرسنگی نیز در سالهای گذشته وضعیت مناسبی داشته به طوری که آمارها حاکی از بهبود وضعیت شاخص گرسنگی در این کشور دارد.

شاخص گرسنگی معمولاً از میانگین درصد افراد دچار سوءتغذیه، درصد کودکان کم وزن زیر ۵ سال و درصد کودکانی که قبل از ۵ سال می‌میرند، به دست می‌آید.

در آخرین گزارش منتشر شده از شاخص گرسنگی، کشور بنگلادش در رتبه ۷۵ در میان ۱۰۷ کشور جهان قرار گرفته است.

با استناد به گزارش «چشم‌انداز اقتصادی صندوق بین‌المللی پول» ویژه اکتبر ۲۰۲۰ می‌توان چنین نتیجه گرفت که در مجموع اقتصاد بنگلادش حتی در شرایط شیوع کرونا از رشد نسبتاً قابل قبولی در شاخص «سرانه تولید ناخالص داخلی» در مقایسه با بسیاری از کشورها نظیر هند برخوردار بوده است.

بنگلادش در دوره ای که کرونا لطمات جبران‌ناپذیری بر پیکره اقتصاد و تجارت جهان و آسیا وارد کرد با رشد هشت درصدی خود و با توجه ویژه به صادرات بویژه پوشاک، منسوجات، بهبود شرایط زندگی،

اشتغالزایی و مشارکت گسترده زنان در بخش های اقتصادی می رود که در دهه های آینده با افزایش فاصله خود با کشورهای در حال توسعه و عقب مانده به کشوری پیشرفته در جنوب آسیا تبدیل شود.

کودک پناهجوی افغان که صحنه ای از فیلم 'پیانیست' زندگی اش را متحول کرد

بی بی سی

فهیم می گوید: "تمام آن سالها رویایم این بود که یک پیانوی واقعی را لمس کنم."

آرسن فهیم وقتی ۵ ساله بود، برای اولین بار فیلم "پیانیست" را دید. فیلمی به کارگردانی رومن پولانسکی که دوران جنگ جهانی دوم را روایت می کند.

فهیم آن زمام در یتیم خانه ای در پاکستان که در آن از کودکان پناهنده افغان نگهداری می شد، زندگی می کرد. او یک روز وارد یکی از اتاق های یتیم خانه شد و بچه ها و کارکنان را در حال تماشای این فیلم دید. در این صحنه از فیلم یک یهودی گرسنه و وحشت زده اهل لهستان داشت برای یک افسر آلمانی پیانو می زد، او این کار را برای نجات جان خود انجام می داد.

فهیم می گوید: "آنچه دیدم من را مجذوب خود کرد. هر شب با آن تصویر در ذهنم به رخت خواب می رفتم. یادم می آید با خودم فکر می کردم، 'خدایا، چطور پیانو و صدای آن می تواند زندگی یک نفر را نجات دهد؟'"

فهیم که حالا ۲۰ ساله دارد، پناهجو به دنیا آمده است. اولین خانه‌اش کلبه‌ای گلی در اردوگاه افغان‌های آواره در استان خیبر پختونخواه واقع در شمال غربی پاکستان بود. پدر و مادر او بعد از فرار از جنگ داخلی افغانستان پیش از به قدرت رسیدن طالبان در دهه ۱۹۹۰، در این اردوگاه یکدیگر را دیدند و عاشق هم شدند.

وقتی فهیم سه ساله بود، پدر و مادرش او را به پرورشگاهی در ۱۵۰ کیلومتری اردوگاه فرستادند که در آن از کودکان فقیر و بچه‌های یتیم نگهداری می‌شد. مادر فهیم شغلی نداشت و پدرش معلم اردوگاه بود. آن‌ها نمی‌توانستند خرج زندگی پسرشان را بدهند و امیدوار بودند او در پرورشگاه تحصیلات خوبی داشته باشد.

بعد از دیدن فیلم پیانیست فکر نواختن پیانو سال‌ها ذهن فهیم را به خود مشغول کرد. پیانیست، داستان واقعی ولادیسلاو اشپیلمان، نوازنده پیانو و آهنگساز لهستانی که از هولوکاست جان سالم به در برد را به تصویر می‌کشد.

او می‌گوید: "همه آن سال‌ها، رویایم این بود که یک روز بتوانم یک پیانو را لمس و با آن صداهایی زیبا ایجاد کنم."

توضیح تصویر، تصویری از آرسن فهیم - پسری که کلاه بر سر دارد- در یتیم‌خانه دوران کودکی‌اش در پاکستان

در ۲۰۱۲، پدر و مادر فهیم تصمیم گرفتند به همراه او و خواهرش به افغانستان بازگردند. آنها می‌خواستند فرزندان‌شان در وطن خود بزرگ شوند. آنها به کابل، پایتخت کشور رفتند و پدر و مادر فهیم هر دو به عنوان معلم استخدام شدند. یک سال بعد، فهیم در مرکز آموزش کودکان در این شهر مشغول به تحصیل بود.

او می‌گوید: "از پشت در یک اتاق صدای شگفت‌انگیز شنیده می‌شد. یک نفر داشت با پیانو قطعه‌ای زیبا می‌نواخت. می‌دانستم بدون اجازه نباید وارد اتاق شوم اما نتوانستم جلوی خودم را بگیرم."

آقای میلاد، معلم کلاس در حال درس دادن بود اما اجازه داد فهیم به پیانو نزدیک شود.

فهیم می‌گوید: "برای اولین بار در عمرم به آرامی آن را لمس کردم و همه کلیدهایش را فشار دادم. از آن لحظه، می‌دانستم باید پیانو یاد بگیرم و موسیقیدان شوم."

فهیم فهمید قطعه‌ای که شنیده و عاشق آن شده بود را فردریک شوپن، آهنگساز لهستانی ساخته است. او همچنین فهمید آنچه در فیلم پیانیست شنیده موسیقی شوپن بوده و قطعه‌ای که به طور خاص در ذهنش باقی مانده، "نوکتورن شماره ۲۰ شوپن در دو دیز مینور" است که ولادیسلاو اشپیلمان در زندگی واقعی برای نجات جان خود نواخته است.

فهیم آن روز برای اولین بار سر صنف (کلاس) پیانو نشست.

کمی بعد با موسسه ملی موسیقی افغانستان آشنا شد. موسسه‌ای که سال ۲۰۱۰ با هدف آموزش موسیقی به کودکان محروم، به دست دکتر احمد سرمست و با کمک‌های جهانی تأسیس شده بود. در این موسسه هم موسیقی افغان و هم موزیک غربی آموزش داده می‌شد.

فهیم برای تحصیل در رشته نوازندگی پیانو و آهنگسازی در این موسسه درخواست داد. او می‌گوید وقتی فهمید قبول شده از خوشحالی در پوست خود نمی‌گنجید اما پدر و مادرش نگران بودند.

او می‌گوید: "پدر و مادرم گفتند اگر موسیقی بخوانم، نمی‌توانم کار پیدا کنم. زمان زیادی طول کشید تا بتوانم آنها را متقاعد کنم که به من اجازه انجام این کار را بدهند. آنها می‌ترسیدند اگر موسیقی بخوانم و سازهای غربی بزنم، زندگی‌ام به خطر بیفتد. آنها هنوز هم نگران این مساله هستند."

فهیم در افغانستان موسیقی خوانده و این در حالی است که طالبان بارها نوازندگان و گروه‌های موسیقی را هدف قرار داده اند.

در دوران حکومت طالبان در افغانستان که از ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ طول کشید، موسیقی در کشور ممنوع بود. اما نزدیک به دو دهه بعد از برکناری طالبان به دست نیروهای تحت رهبری آمریکا، این گروه همچنان در بیشتر نقاط افغانستان اعمال نفوذ می‌کند و بر قدرت و کنترل خود افزوده است.

دو سال بعد از این که فهیم تحصیل در مدرسه موسیقی را آغاز کرد، یکی از کنسرت‌های دانش‌آموزان این موسسه هدف بمب‌گذاری انتحاری قرار گرفت و یک نفر از آن حضار کشته شد. دکتر سرمست، بنیانگذار این مدرسه که در این کنسرت حضور داشت هم به شدت مجروح شد. فهیم هم قصد داشت برای نشان دادن حمایت خود در آن کنسرت شرکت کند اما آن روز بیمار بود.

او می‌گوید: "خوش‌شانس بودم اما بعد از آن حادثه احساس ترس نمی‌کردم. بیشتر اوقات بعد از کلاس‌هایم ساعت‌ها تنها در موسسه می‌ماندم و پیانو تمرین می‌کردم. می‌دانم خطر همیشه وجود دارد اما در راه یادگیری موسیقی برای هر خطری آماده‌ام."

فهمیم نمی‌تواند پیانو بخرد و در خانه تمرین کند. او می‌گوید: "حتی اگر پول خریدش را هم داشته باشی، این کار غیرممکن است."

سال گذشته، یکی از دیپلمات‌های خارجی موقع خروج از کشور یک کیبورد الکترونیک به او داد. فهمیم می‌گوید: "خیلی کم می‌توانم در خانه تمرین کنم چون برق به طور مرتب قطع می‌شود."

او برای اجرا در کنسرت‌ها و رویدادهای تبادل فرهنگی مختلف در منطقه دعوت شده و علاوه بر آن ساخته‌های خودش را به کشته‌شدگان درگیری‌هایی که در کشور جریان دارند، تقدیم کرده است. بنیاد سمفونی جنوب آسیا او را به عنوان سفیر صلح انتخاب کرده است.

فهمیم در ۲۰۱۵ به جمع معترضان پیوست که به خیابان‌ها رفتند و خواستار اجرای عدالت در پرونده قتل فرخنده ملک‌زاده شدند. فرخنده، زن ۲۷ ساله افغان بود که به اتهام نادرست سوزاندن قرآن زیر ضربات مشت و لگد گروهی از مردان خشمگین در مرکز کابل کشته شد. حادثه‌ای که کشور را در شوک فرو برد و به تیتراژ اصلی اخبار در سراسر جهان تبدیل شد. قتل فرخنده تاثیری شدید بر فهمیم گذاشت.

او می‌گوید: "به شدت شوکه و عصبانی بودم. متوجه شدم افغانستان تا چه حد عقب مانده و برای جلو راندن خود چقدر باید تلاش کنیم. تصمیم گرفتم قطعه‌ای به یاد او بسازم. ساخت قطعه "فرخنده" هشت ماه طول کشید. هیچ‌یک از آثار دیگرم به اندازه این قطعه از احساسم سرچشمه نگرفته‌اند."

در اولین سالگرد مرگ فرخنده، فهمیم و عده‌ای دیگر از دانش‌آموزان موسیقی در مکان قتل او گرد هم آمدند و این قطعه را برایش نواختند.

یکی دیگر از قطعه‌هایی که باعث شهرت فهمیم در افغانستان شده، "آزادی" نام دارد. او با این قطعه که برای پیانو نوشته شده، به خبرنگاران افغانی که جان خود را در خشونت‌ها از دست داده‌اند، ادای احترام کرده است. فهمیم این آهنگ را در ۲۰۱۸ که یکی از مرگ‌بارترین سال‌ها برای اهالی مطبوعات کشور محسوب می‌شود، ساخت. سالی که طی آن ۱۷ خبرنگار کشته شدند.

فهمیم می‌گوید: "خبرنگارها برای آزادی ما فعالیت می‌کنند. آن‌ها قهرمانان من هستند. می‌خواهم از طریق موسیقی حمایت را از آن‌ها نشان دهم و جلوی آن‌هایی که می‌کوشند آزادی‌مان را بگیرند، بایستم."

فهمیم امیدوار است بتواند در ۲۰۲۱ به آمریکا برود. او برای تحصیل در رشته نوازندگی پیانو از مدرسه موسیقی لانگی در کمبریج، ماساچوست بورس تحصیلی گرفته است. قطعه موسیقی مورد علاقه او همچنان نوکتورن شماره ۲۰ شوپن در دو دیز مینور است و هنوز هم هر از چند گاه فیلم پیانیست را تماشا می‌کند.

آواره گان جنگي در بلخ: شبها را با شکم گرسنه صبح می کنیم سلام و پندار

شماری از آواره گان جنگي در شمال کشور که در حومه های شهر مزار شریف به سر می برند، از وضعیت بد زنده گی شکایت دارند. آنان می گویند، شبها را با شکم گرسنه به صبح می رسانند و روزها در انتظار کمک می نشینند.

این آواره گان هم زمان با رسیدن زمستان از ادامه زنده گی در زیر خیمه ها نگران اند و می گویند، اگر به زودی برای شان کمک توزیع نشود احتمال دارد، در نتیجه شدت سرما کودکان شان را از دست دهند.

حدود ۲۵ کیلومتر دورتر از شهر مزار شریف، مرکز ولایت بلخ دست نامهربان جنگ ۴۶۰ خانواده را آواره کرده است. در یکی از روزهای سرد و برفی در شهر مزار شریف، به پروژه «نظر فاریابی» سر زدیم؛ مکانی که آواره گان جنگي به آنجا پناه آورده اند. دیده می شود با وجود سرمای شدید، هنوز هم هر هفته به شمار آواره گان به این پروژه افزوده می شود.

در میان خیمه ها، زنی ۴۰ ساله خسته از جنگ با چهار فرزندش زنده گی می کند. حکایت های کیمیا مانند صدها آواره دیگر جنگ دردآور است. قصه هایی که با اشک آغاز می شود.

کیمیا در یک خیمه نمدار با سه دختر و یک پسرش به سر می برد؛ خیمه‌پی که تمامی لوازم آن یک دوشک و دو بالش است. او می گوید که یک دخترش به دلیل نم در داخل خیمه، پا درد گرفته و از جایش بلند شده نمی تواند.

در پروژه نظر فاریابی در هر خیمه خانواده‌های ۵ تا ۱۰ نفر زنده گی می کنند. آنان می گویند، وقتی که کودکان شان بیمار می شوند مجبورند از یکدیگر پول قرض بگیرند و فرزندان خود را درمان کنند.

محمد ۳۵ ساله از آواره گان جنگ ولسوالی قیصار ولایت فاریاب است. او می گوید، در نتیجه جنگ ها یک فرزند ده ساله اش و شماری از نزدیکان خود را از دست داده است. محمد می گوید که برای زنده ماندن با همسر و سه فرزندش به بلخ آواره شده، اما هنوز هیچ نهادی برای آنان کمک نکرده است.

آواره گان جنگي در شمال کشور در بیشتر از ده منطقه مزار شريف مسکن گزیده اند و با گذشت هر روز و افزایش سرمای زمستان به شمار آنان افزوده می شود. زمستانی که برای برخی ها شادی می آورد، اما برای آواره گان خسته گی ناشی از جنگ را دو برابر می سازد. این آواره گان روزها را با امید آفتاب و شبها را در انتظار غذا سپری می کنند.

زین الله، نماینده این بی جا شده گان می گوید، ۴۶۰ خانوادگی که در پروژه نظر فاریابی در جنوب شهر مزار شریف به سر می برند، از ولسوالی های ناامن بلخ و ولایت های فاریاب، سمنگان، جوزجان و سرپل آمده اند. او نیز می گوید که این بی جا شده گان غذا و امکانات لازم برای سپری کردن روز و شب شان ندارند.

ریاست مهاجران و بازگشت کننده گان ولایت بلخ شمار آواره گان جنگ را ۲۵ هزار خانواده می گوید. سیدمسعود قادری، رئیس مهاجران و بازگشت کننده گان ولایت بلخ می گوید، این ریاست در نظر دارد که از میان ۲۵ هزار خانواده، برای یک هزار خانواده که بیشترین نیازمندی را دارند کمک هایی را که از سوی حکومت و نهادهای کمک رسان صورت می گیرد، توزیع کند.

پیش از این، دفتر هیأت معاونت سازمان ملل متحد یا یوناما با نشر گزارشی از وضعیت زنده گی مردم عادی در افغانستان گفته بود، تشدید خشونت ها در این کشور نگران کننده است و ادامه این وضعیت روی گفت وگوهای صلح اثر بد گذاشته است.

صدها پناهجو در بوسنیا هرزگوینا، در معرض هوای سرد قرار گرفته اند رادیو آزادی.

Džemal Čačić (RFE/RL)

شماری از پناهجویان در بوسنیا هرزگوینا

صدها پناهجو بعد از تخریب کمپ خیمه‌هایشان در اثر آتش سوزی در اوایل این هفته در بوسنیا هرزگوینا، در معرض هوای سرد و برف سنگین، قرار گرفته اند

پیتر وان دیر اویراوت رئیس اداره بین‌المللی مهاجرت (آی‌اوم) در بوسنیا در یک توییت نوشته "برف سنگین باریده و درجه حرارت هوا زیر صفر است، هیچ چیز هم برای گرم کردن وجود ندارد."

به گفته او، هیچ‌کس نباید در همچو شرایط زندگی کند، اکنون به رشادت و عمل سیاسی نیاز است.

تا اکنون بسته‌های غذایی تهیه شده توسط گروه‌های امدادی، از منابع محدود موجود برای حدود ۱۰۰۰ پناهجو، بوده است.

اتحادیه اروپا نیز به بوسنیا هرزگوینا هشدار داده که پناهجویان با شرایط انجماد و یخبندان روبرو هستند و از سیاستمداران آن کشور خواسته شده، تا برای اسکان آنها اقدام کنند

ماجرای مرد افغان که ادعا دارد پس از رد پیشنهاد جاسوسی به درد سر افتاد صدای امریکا

نوید شینواری زمانیکه ۲۲ سال پیش از افغانستان به ایالات متحده امریکا مهاجرت کرد، هرگز فکر نمی کرد که روزی با یکی از بزرگترین نهادهای امنیتی جهان وارد دعوای حقوقی شود، تا جاییکه باید محکمه عالی ایالات متحده این دعوا را فیصله کند.

آقای شینواری که اکنون ۳۷ سال عمر دارد، ادعا می کند که اداره تحقیقات فدرال یا اف بی آی امریکا از وی خواست تا برای آن اداره در مورد مسلمانان در امریکا "جاسوسی و مخبری" کند.

او در مصاحبه با صدای امریکا گفت که پس از رد این تقاضای اف بی آی، در دسر و ماجرای وی شروع شد و در سال ۲۰۱۲ نامش در فهرست منع پرواز درج شد.

فهرست منع پرواز پس از حملات ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ توسط ادارات امنیتی و استخباراتی ایالات متحده تهیه شد و در آن نام افرادی درج است که به عضویت در سازمان های دهشت افکن و یا هم دست داشتن در اعمال دهشت افگنی مظنون اند و به دلایل امنیتی، حق پرواز در طیاره را در داخل امریکا ندارند.

درج نام نوید شینواری در فهرست منع پرواز سبب شد تا او از سفر با طیاره در داخل امریکا و یا به خارج از این کشور محروم شود و سفرهای کاری و یا شخصی اش را که با طیاره یک یا دو ساعت طول می کشید، با موتر در چندین ساعت و حتا چندین روز انجام بدهد.

اما در سال ۲۰۱۳، نوید شینواری و دو مسلمان دیگر - محمد تنویر متولد پاکستان و جمیل الجباح متولد یمن- که به سرنوشت مشابه نوید شینواری دچار شده بودند، از اف بی آی در محکمه شکایت کردند که با درج نام این افراد در فهرست منع پرواز، زیان اقتصادی به آنان وارد کرده است و باید غرامت بپردازد.

پس از چندین سال دعوای حقوقی در محاکم ایالات متحده، سرانجام محکمه عالی امریکا در دهم دسمبر سال روان حکم صادر کرد که نوید شینواری همراه با دو مدعی دیگر می‌توانند بر ضد اف بی آی اقامه دعوا کرده و از آن اداره تقاضای پرداخت غرامت کنند.

اداره تحقیقات فدرال ایالات متحده از ابراز نظر در این مورد خود داری کرد.

آقای شینواری در مصاحبه با صدای امریکا ابراز امیدواری کرد که این حکم محکمه در رویکرد و برخورد اف بی آی و سایر ادارات حکومت امریکا با اقلیت‌ها تغییر ایجاد کند.